

Sygn. akt VI Ka 40/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2023 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli (spr.)

Sędzia Klara Łukaszewska

Sędzia Daniel Strzelecki

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Małgorzaty Kopczyńskiej

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2023r.

sprawy **Ł. L.** ur. (...) w K.

s. J., B. z domu S.

oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i inne

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 18 listopada 2021 r. sygn. akt II K 328/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego **Ł. L.**,

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 8.346,56 złotych, w tym 7400 złotych opłaty za drugą instancję.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 40/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		

<p>1. CZĘŚĆ WSTĘPNA</p>	
<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 18 listopada 2021 r. sygn. akt II K 328/21</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	

1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w		

	<p>innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	

#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		Ł. L.	Możliwość aktywnego uczestniczenia oskarżonego w rozprawie odwoławczej mimo choroby psychicznej afektywnej dwubiegunowej.	Opinia sądowo – psychiatryczna dwóch biegłych lekarzy – psychiatrów A. J. i J. M.	k. 1164
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą					

ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Związłe o powodach uznania dowodu	
1.	Opinia sądowo – psychiatryczna dwóch biegłych lekarzy – psychiatrów A. J. i J. M.	Zdaniem Sądu Okręgowego brak podstaw do kwestionowania wiarygodności opinii.	
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Związłe o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	-----	-----	-----
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			

Lp.	Zarzut		
1.	<p>obraza prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej a to art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 u.p.n. poprzez ich błędną wykładnię wyrażającą się w niedostrzeżeniu, że przypisanie pomocnictwa do uczestnictwa w obrocie znaczną ilością środków odurzających wymaga ustalenia szeregu okoliczności składających się na stronę podmiotową i przedmiotową czynu takich jak: istnienie u pomocnika zamiaru aby inna osoba popełniła czyn zabroniony polegający na wprowadzeniu bądź uczestnictwie w obrocie tymi środkami tj. przekazania ich innej osobie niebędącej konsumentem, a nie choćby udzielenia ich</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>konsumentom, których to okoliczności nie ustalono i czego nie sposób wywodzić z samej ilości środków odurzających, zaś w opisie czynu nie wskazano nawet czy pomoc miała zostać udzielona do wprowadzenia do obrotu czy też uczestnictwa w nim, co także zdeterminowało niepoczynienie w tym zakresie jakichkolwiek ustaleń faktycznych;</p>		
2.	<p>obraza przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dowolną i fragmentaryczną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego polegającą na:</p> <p>a. niezasadnej odmowie dania wiary wyjaśnieniom oskarżonego, a w konsekwencji dowolnym przyjęciu, że</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

oskarżony
wiedział o
wytwarzaniu
konopii i ich
przechowywaniu
w
wynajmowanej
hali
produkcyjnej
podczas gdy
z należycie tj.
kompleksowo,
wszechstronnie i
z
uwzględnieniem
kryteriów
wynikających z
art. 7 k.p.k.
ocenionego
materiału
dowodowego
wynika, że
oskarżony nie
miał takiej
wiedzy, a zatem
nie można mu
przypisać
przestępstwa
umyślnego, co
miało istotny
wpływ na treść
orzeczenia,
prowadząc do
niezasadnego
przypisania
oskarżonemu
sprawstwa i
winy;

b. w sferze
wymiaru kary:

- dowolnym
ustaleniu, że
oskarżony
działał w celu
osiągnięcia
znacznych
korzyści
materialnych;

	<p>- niezasadnym potraktowaniu zbieżności podmiotowo – przedmiotowej badanych czynów jako okoliczności obciążającej;</p> <p>- niezasadnym przyjęciu że pomocnika obciąża profesjonalny charakter przestępstwa głównego, zaś jego rola przy jego popełnieniu była „znacząca”, co miało istotny wpływ na treść orzeczenia albowiem w konsekwencji doprowadziło do rażącej niewspółmierności kary.</p>		
	<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ad. 1</p> <p>Zarzut obrazy prawa materialnego okazał się niezasadny. Z treści zarzutu wynika że odnosi</p>			

się on jedynie do
czynu
przypisanego w
pkt. I części
dyspozytywnej
wyroku
kwalifikowanego
z art. 18 § 3 k.k.
w zw. z art. 56
ust. 1 i 3 u.p.n.
i pod kątem
wypełnienia
znamion
podmiotowych i
przedmiotowych
tego czynu
podlegał ocenie.

Zgodnie z
utrwalonym
orzecnictwem
Sądu
Najwyższego i
sądów
apelacyjnych
zarzut obrazy
prawa
materialnego
może być
skutecznie
podnoszony
tylko wtedy
gdy skarżący
nie kwestionuje
ustaleń
faktycznych
poczynionych w
sprawie. W
niniejszej
sprawie skarżąca
obrońca adw. H.
K. kwestionuje
ustalenia
faktyczne Sądu
I instancji, o
czym świadczy
w szczególności
treść zarzutu ad.
2,
sformułowanego

jako obraza przepisów postępowania, powołującego się na naruszenie art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k., a więc przepisów dotyczących oceny materiału dowodowego na podstawie której czyni się ustalenia faktyczne.

Niemniej Sąd Okręgowy uznał za niezbędne odniesienie się do zarzutu obrazy prawa materialnego i argumentacji skarżącej.

Nie ma racji skarżąca obrońca gdy podnosi, że w opisie czynu przypisanego oskarżonemu nie wskazano czy jego pomoc miała zostać udzielona do wprowadzenia środków odurzających do obrotu czy też uczestnictwa w nim. Zgodnie z zarzutem aktu oskarżenia zmodyfikowanym w niewielkim zakresie przez Sąd I instancji w pkt I części dyspozytywnej

wyroku,
oskarżony Ł. L.
pomógł
objętemu
odrębnym
postępowaniem
K. O. w
obrocie znacznej
ilości środków
odurzających, co
wyczerpuje
ustawowe
znamię
pomocnictwa do
uczestnictwa w
obrocie znaczną
ilością środków
odurzających w
rozumieniu art. z
art. 18 § 3 k.k.
w zw. z art. 56
ust. 1 i 3 u.p.n.
Zaistnienie
okoliczności na
które powołuje
się obrońca
tj. zamiaru u
oskarżonego,
aby K. O.
popelniał czyn
zabroniony
polegający na
uczestnictwie w
obrocie
środkami
odurzającymi,
przekazywania
ich innym
osobom
niebędącym
konsumentami,
wbrew
twierdzeniom
skarżącej wynika
z
przeprowadzonych
w sprawie
dowodów. Z
ustaleń Sądu I
instancji

opartych na zgromadzonym materiale dowodowym wynika, że K. O. był pracownikiem w firmie oskarżonego Ł. L. o nazwie (...) sp. z o.o. (a więc niejako był podwładnym oskarżonego) i w dniu 27.07.2019 r. działając w imieniu obywatela Królestwa Niderlandów (inaczej mówiąc Holandii) J. M. zawarł z firmą (...) Ł. L. umowę najmu lokalu użytkowego składającego się z 10 komór uprawowych z infrastrukturą i technologią pod uprawę grzybów, położonego w miejscowości G. ul. (...), celem ekologicznej hodowli kurczaków bez GMO (pod umową najmu widnieją podpisy zarówno Ł. L. wraz z pieczętką firmy (...), jak i K. O. - kserokopia umowy k. 245). W wyniku przeszukania

tych nieruchomości przez funkcjonariuszy policji w dniu 14.09.2019 r. w hali z infrastrukturą i technologią pod uprawę grzybów ujawniono bynajmniej nie ich uprawę ani nie hodowlę kurczaków, lecz uprawę sadzonek krzewów ziela konopi innych niż włókniste w ilości 1280 sztuk, zaś w części biurowej nieruchomości, w szatni, ujawniono zapakowany w 20 worków foliowych susz marihuany o łącznej wadze 28.799 grama (k. 12 – 32). Sąd I instancji wskazał dowody i ustalone na ich podstawie okoliczności z których wywiódł przekonanie, że zamiarem Ł. L. była pomoc (zdaniem Sądu Okręgowego co najmniej, bo zachodziły podstawy do rozważania współsprawstwa, co obecnie jest

bezpzedmiotowe
wobec braku
apelacji na
niekorzyść)
K. O. do
uczestniczenia w
obrocie, co
najmniej owym
zapakowanym w
worki suszem
marihuany o
wadze 28.799
grama. Wobec
treści zarzutu
apelacji należy
je przypomnieć.
W okresie w
którym trwała w
wyżej
wymienionej
nieruchomości
uprawa ziela
konopi nie tylko
K. O. ale także Ł.
L. wchodził do
pomieszczenia
hali gdzie była
uprawa i do
pomieszczeń
biurowych,
wnosił tam różne
przedmioty i
to także w
godzinach
nocnych
(protokoły
ogłędzin
monitoringu k.
380 - 400,
k. 520 - 528,
opinia biegłego z
zakresu
informatyki
śledczej k. 231
- 233, zeznania
świadka K. O.
k. 1074).
Oskarżony
nakazał
jednocześnie

swojej
pracownicy A.
G. (1), nota
bene jedynej
która pozostała
w firmie (bo dla
innych
pracownic,
zbierających
uprzednio
pieczarki, od
maja 2019 r. nie
było pracy) aby
nie wchodziła
do pomieszczeń
biura i nie
uzbrajała alarmu
(zeznania A.
G., k. 86 –
92). To firma
oskarżonego Ł.
L. (...) (a nie
wynajmujący K.
O.) płaciła za
prąd zużyty w
wyżej
wymienionej
nieruchomości
w okresie
objętym
zarzutem aktu
oskarżenia
(pismo (...)
sp. z o.o. k. 605
– 606). Zasady
doświadczenia
życiowego
wskazują że
- zważywszy
na powyższe
okoliczności –
oskarżony nie
był jedynie
nieświadomym
wynajmującym
pomieszczenia
hali
produkcyjnej i
pomieszczenia
biurowe lecz

obejmował zamiarem fakt uprawy tam ziela konopi innych niż włókniste oraz uczestniczenia K. O. następnie w obrocie suszem marihuany. Ilość ujawnionego suszu, sposób zapakowania w worki jednoznacznie wskazują, że miał on być przekazany nie bezpośrednio konsumentom marihuany, ale innym osobom uczestniczącym w obrocie.

Ad. 2

Zarzut niezasadny, w znacznej mierze Sąd Okręgowy odniósł się do niego omawiając zarzut ad. 1.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną prawa procesowego, a więc mieści

się w ramach swobodnej oceny dowodów wtedy gdy: 1. jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy całokształtu okoliczności i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy; 2. stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego; 3. jest wyczerpująco i logicznie, z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego argumentowane w uzasadnieniu (zob. wyrok SN z 9.11.1990 r., WRN 149/90 OSNKW 7-9/91 poz. 41). Sąd Rejonowy dokonując oceny materiału dowodowego w niniejszej sprawie w sposób dostateczny sprostął tym wymaganiom. Sąd ten wskazał w uzasadnieniu wyroku jakim

dowodom dał
wiarę - co
odnosi się w
szczególności do
zeznań
świadków A. G.,
T. S., w części
K. O., dowodów
z opinii biegłych
i z dokumentów
- oraz dlatego
odmówił
wiarygodności
dowodom
przeciwным, w
szczególności
wyjaśnieniom
oskarżonego Ł.
L.. Ocenę tą
Sąd Okręgowy
podziela, zaś
argumenty
przeciwne,
przytoczone w
apelacji zdaniem
Sądu
Okręgowego nie
są
przekonywujące.

W kontekście
oceny
zgromadzonego
materiału
dowodowego
odnieść należy
się do jeszcze
jednej
okoliczności
niewynikającej
bezpośrednio z
apelacji, jednak
istotnej w
sprawie. Z opinii
sądowo -
psychiatrycznej
biegłych lekarzy
psychiatrów J.
C. i C. P.
z W. dotyczącej

Ł. L. wynika jednoznacznie, że objawy choroby efektywnej dwubiegunowej stwierdzonej u oskarżonego Ł. L., jeżeli występowały w przeszłości, nie miały znaczenia orzeczniczego w niniejszej sprawie odnośnie poczytalności oskarżonego tempore criminis co do obydwu zarzuconych mu czynów, nie zachodzą w sprawie wobec oskarżonego okoliczności z art. 31 § 1 lub 2 k.k. (k. 797 – 802). Opinia ta zbieżna jest co do braku znaczenia orzeczniczego w sprawie stwierdzonej u oskarżonego choroby afektywnej dwubiegunowej, z opinią sądowo – psychiatryczną innego zespołu biegłych lekarzy psychiatrów A. J. i J. M. ze Szpitala (...) w B., orzekających wprawdzie tylko o możliwości

uczestniczenia oskarżonego w rozprawie odwoławczej (k. 1164). W ocenie Sądu Okręgowego obydwie te opinie biegłych są wiarygodne, co w odniesieniu do drugiej z nich wskazywane już było powyżej.

W apelacji obrońcy nie sformułowano zarzutu rażącej niewspółmierności kary, niemniej część zarzutu obraży przepisów postępowania sprowadza się do kwestionowania okoliczności wpływających na wymiar kary, w istocie prowadząc do postawienia tezy o rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu. Zgodzić należy się w części z argumentacją skarżącej np. że zbieżność podmiotowo - przedmiotowa obydwu czynów jest raczej okolicznością łagodzącą niż obciążającą dla

oskarżonego,
niemniej
okoliczności
wskazywane w
apelacji nie
miały wpływu na
treść wyroku w
zakresie
wymiaru kary.
Dla Sądu
Okręgowego nie
ulega
wątpliwości że
stopień
społecznej
szkodliwości
czynów
oskarżonego był
znaczny a jego
rola w opisanym
wyżej
procederze
znacząca, mimo
że
kwalifikowana
tylko jako
pomocnictwo a
nie
współsprawstwo.
Bez pomieszczeń
hali
produkcyjnej
którą oskarżony
udostępnił
rozpoczęcie i
kontynuowanie
procederu
byłoby
niemożliwe.
Oskarżony był
przy tym
wcześniej karany
na terenie
Holandii, a także
w Polsce za
przestępstwo
przeciwko życiu
i zdrowiu (k.
952 – 953).
W tej sytuacji

<p>wymierzona oskarżonemu kara łączna 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności a także kara grzywny za pierwszy z przypisanych mu czynów w wymiarze 350 stawek dziennych po 100 złotych każda, nie są rażąco surowe.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uniewinnienie oskarżonego od obu zarzucanych mu czynów;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Argumentacja przedstawiona powyżej przesądza że wniosek złożony w apelacji był niezasadny.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		

Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Sąd Okręgowy utrzymał w całości zaskarżony wyrok wobec oskarżonego Ł. L..		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Mając na uwadze argumentację przedstawioną powyżej zaskarżony wyrok należało		

utrzymać w mocy.			
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
1.	Przedmiot i zakres zmiany		

Zwięzłe powodach zmiany			

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylecia			

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo	# art. 437 § 2 k.p.k.	

	przewodu całości	w	
Zwiężle powodach uchylenia	o		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle powodach uchylenia umorzenia wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle powodach uchylenia	o		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	-----	-----
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	<p>Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 8.346,56 zł. na którą złożyły się: opłata za II instancję w kwocie 7.400 zł., koszt opinii sądowo – psychiatrycznej w łącznej kwocie 926,56 zł. (k.1166) i ryczałt za doręczenia w kwocie 20 zł.</p>	

7. PODPIS	

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie co do całości wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana